

III. HLEDÁNÍ PRAVDY - 7. Jak má probíhat křesťanská Bohoslužba?

Odpověď na tuto otázku nám dává Duch Svatý v Novozákonních Písmech Bible (dále jen “NZ”):

1) Jádrem křesťanského Bohoslužebného shromáždění je **přijímání Pánovy večeře** (1. Korintským 11:20), t.j. večeře, kterou ustanovil Pán Ježíš Kristus před cca 2000 lety.

Již cca 1400 let předtím Bůh prostřednictvím Mojžíše ustanovil památeční večeři pro Izraelce, kteří v té době byli v egyptském otroctví. Přikázal jim, aby navečer určitého dne zabili roční beránky bez vady, krví beránkovou potřeli obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž budou beránka jíst, beránka upekli, v noci jej ve chvatu snědli společně s nekvašenými chleby a hořkými bylinami a byli připraveni spěšně opustit Egypt. O půlnoci toho dne Bůh pobil všechno prvorozené v Egyptě, včetně prvorozeného syna faraona, který zatvrzele ignoroval Boží příkaz propustit Jeho lid (Izraelce). Bůh pominul pouze domy, jejichž veřeje i nadpraží byly potřeny krví beránkovou. Takto byli Izraelci uchráněni před smrtí prvorozených. Po této ráně, jež dolehla na Egypt, faraon nařídil Izraelcům, aby odešli z jeho lidu. Bůh přikázal Izraelcům, aby mu sloužili tímto obětním hodem beránka v zemi, kterou jim dá, na památku toho, že Bůh v Egyptě pominul domy synů Izraele (a tím uchránil prvorozené Izraelců před smrtí). Když udeřil na Egypt, vysvobodil domy Izraelců. (2. Mojžíšova 12)

Bůh dal poté Izraelcům prostřednictvím Mojžíše zákon (2. Mojžíšova 20:1-23:19) a uzavřel s nimi smlouvu (2. Mojžíšova 24). Mojžíš prorokoval Izraelcům, že Bůh jim povolá z jejich středu Proroka jako je on. Jeho budou poslouchat. Kdo Ho neposlechne, toho bude volat k odpovědnosti Bůh (5. Mojžíšova 18:15-19). Bůh poslal Izraelcům mnoho proroků (kteří nebyli jako Mojžíš, protože nebyli prostředníky smlouvy mezi Bohem a lidem). Tito proroci inspirováni Duchem Svatým (2. Petrův 1:21) pronášeli proroctví o příchodu Pomazaného (Mesiáše), který bude potomkem Izraelského krále Davida a jehož království bude navěky (2. Samuelova 7:12-13), ale i proroctví, že bude ukřižován a vstane z mrtvých (Žalm 16:8-11, 22:14-25) a rovněž proroctví o spáse (záchraně) lidu Bohem prostřednictvím tohoto Krále (Zachariáš 9:9-16).

Tím Prorokem, Spasitelem a Králem, na kterém se naplnila proroctví Starozákonních Písem Bible (dále jen “SZ”) je Ježíš Kristus. Ježíš byl Beránkem Božím (Jan 1:29), jehož krev byla prolita na kříži, aby nás Bůh mohl zachránit z otroctví nikoliv fyzického, ale duchovního, totiž z otroctví hříchu (Jan 8:31-36) a aby nás mohl uchránit před trestem za naše hříchy, kterým je smrt. Večer předtím, než trpěl a zemřel za nás, se Ježíš shromáždil se svými apoštoly k hodu beránka (hebrejsky: pecach, řecky: pascha) o prvním dni (svátku) nekvašených chlebů (řecky: azumos). V průběhu hodu beránka vzal Ježíš (nekvašený) chléb, požehnal, rozlomil a dal ho apoštolům, aby jej jedli na Jeho památku. Po hodu beránka vzal Ježíš pohár s plodem vinného kmene (víno) a dal apoštolům, aby z něj pili na Jeho památku, (víno symbolizuje Ježíšovu krev, která zpečetila novou smlouvu a která se prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů): **“A když přišla ta chvíle, posadil se za stůl a dvanáct apoštolů s ním. Tehdy jim řekl: 'Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto beránka předtím, než budu trpět; neboť vám říkám, že už ho nebudu jíst, dokud nedojde naplnění v Božím království.' ... A když vzal chléb, vzdal díky, rozlomil a dal jim ho se slovy: 'To je mé tělo, které se dává za vás. To dělejte na mou památku.' Tak vzal i kalich, když bylo po večeři a řekl: 'Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi, která se prolévá za vás.’”** (Lukáš 22:14-16, 19-20 NBK) (viz. též Matouš 26:26-29, Marek 14:22-25, 1. Korintským 11:23-25) Ježíš Kristus se stal pro nás Božím beránkem, který snímá naše hříchy a který se nepřijímá fyzicky (tělem člověka), jako beránek SZ smlouvy, ale duchovně (duchem člověka), aby člověk mohl být Bohem zachráněn.

Pánovou večeří zvěstují křesťané smrt Páně, dokud Pán Ježíš Kristus opět nepřijde (1. Korintským 11:26). Přijímání Pánovy večeře z jakéhokoliv jiného důvodu (např. z důvodu tradice, nebo v domněnku, že tímto aktem jsou člověku odpuštěny jeho hříchy, anebo že tímto doslova jí Kristovo tělo a pije Kristovu krev), je nehodné přijímání Pánovy večeře a jeho důsledkem je odsouzení člověka Bohem (1. Korintským 11:27-29).

Poprvé přišel Ježíš na zem, aby nás zachránil, podruhé přijde, aby nás soudil, tím skončí fyzický vesmír a nastane pouze věčnost, buďto věčnost s Bohem v Jeho nebeském království pro ty lidi, kteří konali v souladu s Boží vůlí, jež je zjevena v NZ, nebo v oddělení od Boha ve věčném ohni připraveném pro ďábla a jeho anděly, pro ty lidi, kteří nekonali v souladu s Boží vůlí, jež je zjevena v NZ (Matouš 25:31-46).

Kdy a jak často se přijímá Pánova večeře?

Zatímco o sabatu během svátku nekvašených chlebů (sabat = sedmý den týdne, jemuž odpovídá naše sobota) Židé slavili svátek Bohu, tělo Božího Syna Ježíše Krista bylo v hrobě. Ježíš vstal z mrtvých prvního dne v týdnu (jemuž odpovídá naše neděle). Padesátý den po sabatu (sobotě) a čtyřicátý devátý den po Ježíšově vzkříšení (neděle), byl den Letnic (opět v první den týdne, jemuž odpovídá naše neděle). V tento den byl Duch Svatý vylit na apoštoly a ti poprvé hlásali evangelium spásy v Ježíši Kristu Židům. Ti, kteří přijali Boží dar spásy Bohem stanoveným způsobem (a nijak jinak), byli pokřtěni (ponořením pod vodu) na odpuštění svých hříchů a stali se v tento první den v týdnu (neděle) součástí první křesťanské církve (ekklesia=shromáždění). Bylo jich okolo 3 000 duší. NZ nám o nich říká, že: [“...zůstávali v apoštolském učení a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.”](#) (Skutky 2:42 NBK) Lámání chleba zde označuje Pánovu večeří, která se nepřijímala jako pokrm, tedy tělesná výživa, ale na Kristovu památku. Tím se odlišuje od jiného lámání chleba za účelem pokrmu, které nebylo činěno na Kristovu památku (Skutky 2:46) (viz. též 1. Korintským 11:20-22).

Křesťanská církev vznikla a křesťané poprvé přijímali Pánovu večeří v první den týdne (neděle). Dále se dozvídáme, že zůstávali v apoštolském učení, ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách, což znamená, že toto vše činili vytrvale, tedy s určitou pravidelností. To znamená, že křesťané se s určitou pravidelností společně shromažďovali k přijímání Pánovy večeře, naslouchání učení apoštolů, modlení a vzájemnému společenství. NZ sice neobsahuje Ježíšův příkaz, kdy se mají křesťané tímto způsobem shromažďovat, ale obsahuje příklad, kdy tak činili apoštolové inspirování Duchem Svatým a další křesťané, kteří přijali Ježíše Krista za svého Pána. Jak vyplývá ze Skutků 2, bylo to v první den v týdnu (neděle) a zcela určitě to nebylo pouze jednou ročně v době židovském svátku nekvašených chlebů (řecky: azumos), kdy Židé zabíjeli a jedli paschu (beránka) (Marek 14:12), jak nám ukazuje příklad apoštola Pavla a dalších křesťanů v Písmu: [“My jsme pak po dnech nekvašených chlebů \(řecky: azumos\) vypluli z Filip a během pěti dnů jsme dorazili k nim do Troady, kde jsme strávili sedm dní. A když se učedníci prvního dne po sobotě sešli k lámání chleba, Pavel k nim mluvil, protože měl nazítří jít pryč, a protáhl svou řeč až do půlnoci.”](#) (Skutky 20:6-7 NBK). Duchem Svatým inspirované Písmo říká zcela jasně, že se: [“...učedníci prvního dne po sobotě sešli k lámání chleba...”](#). Křesťané se tedy společně shromažďovali za účelem lámání chleba, tj. přijímání Pánovy večeře prvního dne po sobotě (neděle). Jelikož Duch Svatý v NZ blíže neidentifikuje tento první den týdne, jako první den týdne v měsíci, čtvrtletí, pololetí, roce, platí že je to každý první den týdne, neboť pro jiný výklad schází autorita v Božím Slově a každý, kdo přidává nebo ubírá od Božího Slova, každý, kdo nerespektuje jeho autoritu, nemá Boha (2. Janův 9). Jelikož v Božím Slově není autorita (příkaz, inspirovaný příklad, nutný závěr), na podkladě které by bylo možné přijímat Pánovu večeří i v jiný den, než v první den v týdnu, nelze přijímat Pánovu večeří v jiný den, než v první den v

týdnu (2. Janův 9).

Kdo má přijímat Pánovu večeři a co má přijímat?

Když Pán Ježíš Kristus ustanovil Pánovu večeři, řekl apoštolům ohledně chleba: “**Vezměte, jezte, toto je mé tělo.**” (Matouš 26:26 NBK) a ohledně poháru s plodem vinného kmene: “**Pijte z něho všichni...**” (Matouš 26:27 NBK). To vše měli činit na Kristovu památku (1. Korintským 11:24-25). Před tím, než Ježíš vystoupil do nebe k Otci, dal apoštolům příkaz, aby pro něj získávali učedníky ze všech národů, křtili je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a učili je zachovávat všechno, co Ježíš přikázal apoštolům (Matouš 28:18-20). Ve Skutcích 2:42, 20:7, 1. Korintským 11:23-29 čteme o tom, že Pánovu večeři přijímali, jak apoštolové, tak i ti, kteří skrze jejich slova uvěřili v Krista a stali se křesťany. Všichni křesťané mají konat to, co Ježíš Kristus přikázal apoštolům ohledně přijímání Pánovy večeře, tedy jíst chléb a pít plod vinného kmene na památku Kristovy oběti za naše hříchy.

2) Přijímání Pánovy večeře je jádrem křesťanského Bohoslužebného shromáždění. Jeho dalšími prvky jsou:

- **oslava Boha písněmi** (nikoliv zpěvem doprovázeným instrumentální hudbou, či dokonce naopak); autorita v Božím Slově: Matouš 26:30, Efezským 5:19, Koloským 3:16,
- **modlitby k Bohu**; autorita v Božím Slově: Skutky 2:42, 1. Korintským 14:12-16, 1. Tesalonickým 5:25,
- **kázeň z Božího Slova**; autorita v Božím Slově: Skutky 2:42, 1. Korintským 14:19, 26, Skutky 20:7.

3) Pánovu večeři, zpěv, modlitby a kázeň vedou muži, nikoliv ženy (1. Korintským 14:34-35).

NZ vzoru Bohoslužby neodpovídá např. katolická mše, uctívání Boha v protestantských církvích nebo uctívání Boha Svědky Jehovými.

Přemýšlejte o své církvi. Uctívá Boha podle učení Ducha Svatého v NZ nebo podle učení a tradic lidí? Pokud hledáte odpovědi na své otázky ohledně toho, jak uctívat Boha, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz, mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz, Robert Hodanko